

IDEA DEL MES - Maig 2017

“No estem sols”

La proposta és anunciar un amor regenerador per a tota criatura i obrir el camí cap a la fraternitat en la història dels homes. I perllongar aquesta tasca en el temps.

Una tasca difícil! Però **no estem sols**; Confiem que molts puguin afegir-se i formar el nou poble de l'amor.

Podríem dir que l'alegria de l'Amor és justament la d'estar amb mi, amb tu, amb nosaltres cada dia fins al final de la nostra història personal i de la història de la humanitat.

Però, és així? És realment possible trobar-lo?

És veritat que el Amor és darrere la cantonada, al meu costat, al teu. S'amaga en el pobre, en el menyspreat, en el petit, en el malalt, en qui demana consell, en qui està mancat de llibertat.

És present en textos de saviesa que, si es posen en pràctica, renoven la nostra existència; és en cada punt de la terra i sobretot quan generem concòrdia al voltant nostre, quan trobem la llum per a les decisions de cada dia.

No estem sols, i aquesta consciència ens anima a buscar la vida de l'amor-lo en el nostre camí. Obrim el cor i les mans per acollir i compartir, personalment i com a comunitat, en les famílies, en el lloc de treball i en els moments de festa, en les associacions civils i religioses. Llavors trobarem l'Amor i l'Amor ens sorprendrà amb l'alegria i la llum, signes de la seva presència.

Si ens aixequem cada matí pensant "*avui vull esbrinar on em vol trobar l'Amor!*", podrem fer també nosaltres una experiència tan feliç com la que segueix: *“La mare del meu marit era molt afectuosa amb el seu fill, fins al punt d'estar gelosa de mi. Fa un any li van diagnosticar un tumor. Necessitava cures i ajuda que la seva única filla no estava en condicions de donar-li. En aquell període, després d'haver participat en una Mariàpolis i haver-me trobat amb l'amor, la meva vida va canviar. La primera conseqüència d'aquesta conversió va ser la decisió d'acollir la meva sogra a casa, superant tot temor. La llum que se'm va encendre en el cor me la va fer veure amb ulls nous. Ella per a sorpresa meva, corresponia a cada un dels meus gestos amb el mateix amor. Van passar mesos de sacrificis i, quan la meva sogra, serena, va morir, va deixar en tots la pau. En aquells dies em vaig adonar que estava esperant un nen, que des de feia nou anys volíem! Aquest fill és per a nosaltres el signe visible del veritable Amor”*.